

Sessió 9: Relació Pares-Fills

Introducció

La xerrada de Mn. Àlex Serra és sobre la relació Pares – Fills i, especialment, de la seva educació. I és rellevant, perquè ningú no ensenya els pares a educar els seus fills.

I per veure aquest tema, la xerrada s'estructura en tres apartats:

- Les relacions pares – fills a través de l'experiència vital del beat Pier Giorgio Frassati.
- Què diu la Paraula de Déu sobre aquest tema.
- Consells pràctics.

Pier Giorgio Frassati.

Va néixer el 1901 al si d'una família burgesa, en la qual els pares no eren creients.

El pare (Alfredo) era un senador italià, profundament lliberal, que preconitzava la separació de poders a la vida pública, gran defensor del progrés humà i amb una actitud molt freda amb l'Església catòlica. Era de caràcter molt elitista i molt pragmàtic.

La seva mare (Adelaida) era una dona de fort caràcter i temperament, molt radical en contra de la religió i molt freda emocionalment.

Pier Giorgio, en canvi, era una persona d'una gran alegria, un gran esportista (muntanyisme), amb molts amics, molt proper a la gent i, sobretot, als pobres, als quals s'hi va dedicar especialment. Tot això feia que ell tingués un gran atractiu. Era, per tant, un fill amb les idees molt diferents i contràries a les dels seus pares.

Pier Giorgio va estudiar Enginyeria, perquè veia en aquests estudis la manera d'ajudar els més desfavorits, els pobres. Ell volia estar al costat dels pobres.

Aquesta forma d'entendre la vida tan diferent dels seus pares va provocar un gran xoc entre ells. Un xoc de trens. Però, Pier Giorgio va viure aquesta situació amb molt respecte cap als seus pares i amb un gran sacrifici per part seva. Si calia, ell deixava de fer coses que poguessin molestar els seus pares.

I enmig d'aquesta tensió vital amb els pares, Pier Giorgio mor als 24 anys a causa d'una poliomielitis fulminant.

Milers de persones van assistir al seu funeral: la majoria eren persones pobres de Torí que ell havia ajudat materialment amb la seva activitat social i que havia evangelitzat amb l'exemple de la seva vida. El seu pare, impressionat per la gran multitud, va dir: "Avui començo a conèixer el meu fill".

Arran de la mort de Pier Giorgio, el seu pare i la seva mare van transformar la seva vida i van iniciar un procés de conversió.

El lema de Pier Giorgio Frassati era volar alt, va triar un camí "cap a dalt".

Què diu la Paraula de Déu sobre la relació pares – fills?

- Colossencs 3, 21: "Pares, no amoïneu els vostres fills, que no es desanimin"

Exhorta els pares a animar els fills, a acompanyar els fills. Adverteix sobre la importància d'evitar accions o actituds dels pares que puguin desanimar els fills.

- o Animar → sempre suma

- o Desanimar → sempre resta

- Efesis 6, 4: "Pares, no irriteu els vostres fills: eduqueu-los i instruiu-los tal com faria el Senyor"

És el moment de guiar i servir els fills, de fer les coses junts. Cal estar amb els fills i compartir.

- Lluc 15, 11-32: La paràbola del fill pròdig

En aquesta paràbola convé considerar l'actitud del pare en totes les facetes:

- o El pare deixa que el seu fill marxi amb la part de l'herència que li toca. No dubta.

- o El pare espera que el fill torni.

- o El pare, a més, pateix aquesta situació.

- o El pare acull sense rancúnia la tornada del fill. No li retreu res ni li tira res en cara.

Consells per a l'èxit a l'educació dels fills

1. Temps de qualitat per estar i compartir amb els fills.

Cal regalar moments de presència:

- o Parlar

- o Escoltar

- o Compartir

El record més gran que tindran els fills en fer-se grans, és el de la presència dels pares.

2. Límits afectuosos.

Hi ha d'haver límits, perquè els límits són molt importants.

Els límits afectuosos són imprescindibles perquè desenvolupen la llibertat responsable.

Cal explicar-ho tot als fills. Això els ajudarà a tenir criteri a la seva vida.

Els límits no són càstigs, són portes a la llibertat responsable.

3. Evangelitzar amb l'exemple.

Cal evangelitzar més amb la fe viscuda que la recitada.

És molt important que els fills vegin pregar els pares.

Cal ensenyar a pregar els fills i cal resar molt pels fills.

4. Tecnologia amb saviesa. Ús saludable.

Cal mirar cap amunt (com feia Pier Giorgio Frassati) amb la Tecnologia.

De la mateixa manera que el consumisme crea necessitats, els pares podríem crear la necessitat de no tenir mòbil, per exemple, fins als 17 anys. Ajudem els fills a aprendre això, i cal fer-ho amb molta saviesa.

Cal convèncer els fills que no necessiten tenir mòbil, que només ho necessiten una hora al dia, per exemple.

5. Santedat.

Més que parlar de santedat, als joves val més parlar-los **d'èxit**.

Pier Giorgio era un jove que tirava cap amunt, que feia créixer als altres.

Educar és sembrar i no controlar. No s'ha de deixar mai de sembrar. Cal sembrar en cap moment, sense desanimar-se, ... perquè de cop passa alguna cosa, passen coses.

Consells per l'èxit.

- Amb esperança i fe tot és possible. Cada dia és una nova oportunitat per tornar a començar.
- Pier Giorgio no era el millor estudiant, però es desviava pels altres: "Mentre la Fe em doni forces, sempre estaré alegre".
- La conversió del seu pare és un exemple de conversió i amor.

Preguntes

Us convidem a reflexionar sobre les qüestions següents per compartir amb el grup:

- 1- Quins moments del dia o de la setmana podem aprofitar millor per estar amb els nostres fills amb qualitat i presència?
- 2- Com podem posar límits als nostres fills amb amor i fermesa?
- 3- Quins gestos o costums ens poden ajudar a transmetre la fe cristiana en família?